

پناه دادن به زائران

عنایت...! اخگر دیگر خادم گمنام کوچه پس کوچه های شهرک شهید باهنر است. طبقه بالای خانه اش را تبدیل به پاتوق فرهنگی و مذهبی همسایه ها کرده است، جایی که در آن جلسات هفتگی قرآن خوانی برگزار می کنند، مداحی می کنند و... نام «مجمع الذاکرین امام حسن مجتبی (ع)» روی در و دیوار این اتاق دیده می شود، مجمعی که سال ۶۸ به دست عنایت...! اخگر تأسیس شد.

اواز سن و سال کم با مداحی آشنا شده است. هفت سال بیشتر نداشته است که در نماز جماعت شرکت می کرده و بعد به تشویق پیش نماز مسجدها هالی، چندبیتی هم در وصف اهل بیت (ع) می خوانده. همان تشویق ها کار خودش را می کند و او را به مداحی علاقه مند می کند. مداحی را جسته و گریخته ادامه می داده است تا اینکه در سال ۱۳۶۸ پس از برگشتن از جبهه تصمیم به تأسیس هیئت می گیرد. بعد هم مجمع الذاکرین امام حسن مجتبی (ع) را راه می اندازد و فعالیت های مذهبی و فرهنگی شان را در محله شروع می کند. حالا هر هفته اینجا جلسه خانگی دارد، به اهالی مداحی را هم آموزش می دهد و...

یکی از فعالیت های مجمع، برگزاری برنامه های مختلف در مناسبت های مذهبی است. توضیح می دهد که امسال در روز دختر، جشنی برای دختران محله برپا کرده اند و به آن ها روضی هدیه داده اند. برای دهه کرامت هم هر سال برنامه ویژه ای دارند. به مناسبت میلاد امام رضا (ع) کوچه را آذین بندی می کنند و شیرینی و شربت پخش می کنند. این طبقه را هم برای میزبانی از زائران آماده می کنند؛ هر سال مرسوم را روشن می کنم و به ورودی شهرک شهید باهنر می روم. اگر خانواده ای را بی جا و مکان ببینم، از آن ها دعوت می کنم به اینجا بیایند. هر چند شب که بخواهند، مهمان خانواده ما می شوند و مادر طبقه پایین برایشان پخت و پز می کنیم و تلاش می کنیم که کم و کسری نداشته باشند.

خادم یار نوجوان

عشق خدمت به زائران حرم امام رضا (ع) سن و سال نمی شناسد. اینجا خادمان امام رضا (ع) از هر سن و سالی پیدای می شوند. حسین چاووشی نوجوان چهارده ساله محله شهید رستمی است که سابقه خادم یاری در حرم را دارد. خودش داستان خادم یار شدنش را این طور تعریف می کند: از طریق دوستانم با طرح خادم یاران نوجوان حرم مطهر رضوی آشنا شدم. متوجه شدم که می توانم برای خدمت افتخاری در حرم ثبت نام کنم. یک روز به دفتر حرم رفتم. از من تست صدا گرفتند. درباره فعالیت هایم تحقیق کردند و بعد از آن قبول شدم. حالا هر هفته چهارشنبه ها پیش از نماز مغرب و عشاء به حرم مطهر می روم. با دیگران خادمان نوجوان سجاده پیش نماز را پهن می کنیم، بلندگوها را روشن می کنیم و گاهی هم مکبر نماز می شویم.

حسین خادم یاری را پررنگ ترین بخش زندگی اش می داند و بهترین لحظه های عمرش را نیز همان لحظات خادم یاری عنوان می کند. اما این تنها فعالیت او نیست. حسین قرائت قرآن را هم یاد دارد. داستان علاقه مند شدن او به قرآن و قرآن خوانی به دوران کودکی اش برمی گردد، وقتی که هفت هشت سال بیشتر نداشته و به همراه خانواده در جلسات هفتگی و خانگی قرائت قرآن شرکت می کرده است. در همین جلسات با استاد سادات فاطمی که داور بین المللی قرآن خوانی بوده است، آشنا می شود. او خیلی زود استعداد حسین را کشف می کند و او را به عنوان شاگرد می پذیرد. علاوه بر این مسجد محله هم نقش پررنگی در کشف استعداد و پیشرفت حسین داشته است. او که از دوران کودکی به مسجد رضویه رفت و آمد داشته است، با همراهی بزرگان و ریش سفیدان مسجد، مکبر نماز می شود. بعد هم برای کودکان و نوجوانان مسجدی محله جلسات قرآن خوانی تشکیل می دهد. ارتباط او با مسجد محله هنوز قطع نشده است و همین ارتباط سازنده را منشأ دیگر فعالیت هایش از جمله خادم یاری می داند.

مهمان سرای کوچه شهر بانو خانم

برای خدمتگزاری همیشه هم به نهادهای گروه های مردمی و امکانات سخت افزاری آن چنانی نیاز نیست! بعضی اهالی هستند که با اندک امکاناتی که در اختیار دارند، میزبان زائران می شوند. شهر بانو سروری یکی از همین همسایه های مهر بان است. سال هاست که با همسرش ساکن محله چهنو هستند. چند خیابان آن طرف تر از خانه، جایی در کوچه پس کوچه های مصلی، یک زیر زمین کوچک شصت متری هم برای خودش دارد. او همه آنچه را داشته، تبدیل به مهمان سرایایی رایگان برای زائران امام رضا (ع) کرده است. به این مهمان سرای کوچک پامی گذارم. اینجا در واقع یک اتاق کوچک است با سرویس بهداشتی و آشپزخانه. خیلی جمع و جور و کوچک است، اما تمیز، مرتب و نونوار شده. شهر بانو سروری انگار تلاش را کرده است که برای میهمانانش میزبان خوبی باشد. هشت سال پیش با همه پس اندازی که داشته است، این زیر زمین را می خرد. از همان ابتدا از آن استفاده نمی کند و آن را اندر مهمانان امام رضا (ع) می کند. در این خانه در همه روز های سال به روی زائران باز است. اما انگار در این روزها متقاضی های بیشتری می شوند. تعریف می کند که آخرین میهمانش، خانمی میان سال بوده که در تعطیلات نوروزی، تک و تنها از کرمان برای زیارت به مشهد آمده بوده است. شهر بانو حالا اینجا را برای خانواده ای که از بیرجند می آیند، آماده کرده است. میهمانان این خانه حالا همه دوستان خانوادگی ما شده اند. حالا بیشتر شان را می شناسم. قبل از سفر با من تماس می گیرند و آمدنشان را اطلاع می دهند. من هم اینجا را قبل از رسیدنشان آماده می کنم.

شهر بانو خانم تعریف می کند که از روی خادمی، آرزوی همیشگی اش بوده است. حالا هشت سال می شود که این آرزو محقق شده است.

به يك اشاره چشمت، حرم شفا دارد

اولین شعر زندگی اش را در دوره دبیرستان سروده است و بعد از آن، این مسیر را ادامه می دهد. حالا یک کتاب چاپ شده دارد و چند مجموعه شعر که در دست چاپ است. علی اکبر رضانی متولد سال ۱۳۶۱ ساکن شهرک شهید باهنر است. از همان دوران کودکی و نوجوانی دل نوشته، داستان کوتاه و... می نوشته است اما با انتخاب رشته زبان و ادبیات فارسی، به سرودن شعر هم علاقه مندی می شود. مضامین اشعار او بیشتر امام رضایی و مهدوی است. دلیلش را هم علقه های مذهبی اش می داند. از دوران کودکی به مسجد محله رفت و آمد داشته و در مراسم مذهبی شرکت می کرده است. قالب اشعار او بیشتر غزل و قصیده است.

آخرین شعر او قطعه ای است برای امام رضا (ع):

کبوتر دل من عشق یار رضا (ع) دارد	برای دیدن قبرش خدا خدا دارد
شدم به داخل صحن و سرای تو، ای دوست	کنار پنجره ات دل، رضا صفا دارد
رضا (ع) امام غریبان، رضا (ع) شه ایران	دل برای نگاهت رضا (ع) دعا دارد
چه می شود تو نظر بر دل من کنی ای دوست؟	تمام عشق تو را گنبد طلا دارد
زدم تمام دل را گر به در هایت	به یک اشاره چشمت، حرم شفا دارد
«فلک» همیشه دلش را صفا به نامت داد	همیشه یاد دل تو به دل صفا دارد

خادمی در کسوت معلمی

۳۳ سال سابقه کار در اداره آموزش و پرورش را دارد و دوازده سال افتخار خدمت به زائران امام رضا (ع)، جابر جباری علاوه بر فعالیت در کسوت معلمی، لباس خادمی هم بر تن کرده است. او حالا مسئول ستاد اسکان زائران در ناحیه ۵ آموزش و پرورش مشهد است. می گوید: کسی که مجاور حرم امام رضا (ع) باشد، آرزوی خدمت را در دلش دارد. من هم از شغلم به علاقه ام پیل زدم و به نوبه خودم، آرزوی همیشگی ام را محقق کردم. آمار همه مدارس ناحیه ۵ را که محل اسکان زائران هستند، دارد. تعدادی از این مدارس در خیابان مصلی واقع شده اند. اسکان زائران شرایط خاص و ویژه ای ندارد، کافی است مسافران بایک کارت شناسایی عکس دار در روز های تعطیل مثل تعطیلات عید و تابستان ها به مدارس مراجعه کنند. جابر جباری توضیح می دهد: عید نوروز، تابستان ها و دهه آخر صفر، سرمان شلوغ تر می شود. امسال اما به دلیل هم زمانی امتحانات خرداد دهه کرامت نمی توانیم پذیرای زائران در این ایام باشیم.

او با وجود همه محدودیت هایی که مدارس به عنوان زائر سارا دارند، این مکان ها را محل خوبی برای اسکان می داند؛ مدارس مثل هتل ها و مهمان پذیر های درجه یک نیستند اما کار زائرانی را که عموماً از شهرستان ها و روستاهای اطراف می آیند و نمی توانند هزینه زیادی بپردازند، راه می اندازند. مدارس اطراف حرم دسترسی خوبی به حرم دارند، از حیاط بزرگ مدارس می توان به عنوان پارکینگ استفاده کرد، امکانات اولیه مثل سرویس بهداشتی و یخچال را دارند و...

جابر نجاری در این دوازده سال خدمت، خاطرات و تجربیات بسیاری به دست آورده است. اواز زائران تنگ دستی می گوید که سال ها آرزو مند زیارت بوده اند. اما توانایی سفر به مشهد و پرداخت هزینه های سفر را نداشته اند و باره اندازی مدارس به عنوان محل اسکان، فرصت این سفر برایشان فراهم شده است.

